



עפ"ג 52377/07/22 - אחמד עווד (עציר) תושבי איו"ש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט יובל ליבדרו
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן
המערער:
נגד
המשיבה:
אחמד עווד (עציר) תושבי איו"ש
מדינת ישראל
30 נובמבר 2022
עפ"ג 52377-07-22 עווד(עציר) נ'
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד רועי שרמן

ב"כ המשיבה, עו"ד עינת בלנרו

מהות הערעור - ערעור על החלטת בית משפט השלום באר-שבע מיום 04.07.22.

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה פוזת של רכב; ונהיגה ללא רישיון נהיגה.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר, שבתאריך 25.01.22 בשעת בוקר, שוטרים שנסעו בניידת משטרתית גלויה הבחינו ברכב מסוג טנדר טויוטה (להלן: "הרכב") נהוג בידי המערער ולצדו נוסע. הרכב נסע בכיוון כללי לשטחים, כשבחזית הרכב אין לוחית זיהוי ובאחורי הרכב ישנה לוחית זיהוי שאינה תואמת לרכב, וארגז הרכב עמוס בעצים יבשים. המערער נסע לעבר השוטרים וכאשר הרכב והניידת עמדו זה מול זה, אחד השוטרים הבחין שהמערער מאיץ את מהירות נסיעתו ומתחיל להימלט, והשוטרים ביצעו פניית פרסה והחלו לרדוף אחריו, כשהם מפעילים סירנה ואורות מהבהבים. המערער המשיך בנסיעה לכיוון השטחים כשהשוטרים כורזים לו לעצור, ובשלב מסוים כשהניידת ניסתה לעקוף את הרכב המערער הסיט את הרכב לעבר הניידת, ניסה לנגח אותה, ואילץ את נהגה לבלום בפתאומיות על מנת למנוע התנגשות. בהמשך, הניידת ניסתה לעקוף את רכב המערער וכרזה לו לעצור, אך המערער התעלם והמשיך בבריחה, ואילץ את השוטר לבלום בפתאומיות פעם נוספת. בשלב מסוים כשהניידת היתה מאחורי רכבו של המערער המערער בלם בפתאומיות, והמשיך לברוח מהשוטרים וירד מהכביש לשטח. בהמשך, המערער עלה עם הרכב מהשטח לכביש ונסע על נתיב נסיעה לא פנוי בו נסעו אוטובוסים שהובילו חיילים, וגרם להם לבלום על מנת להימנע מהתנגשות, ואחר כך נסע בנתיב הנגדי וגרם לרכב שנסע מולו לסטות בחדות כדי למנוע התנגשות חזיתית. בשלב מסוים המערער ירד עם הרכב לשטח וכשהגיע לעליה שהרכב לא הצליח לעלות, עצר את הרכב והחל לברוח רגלית. שוטרים רדפו אחריו ולאחר



מרדף ממושך עצרו אותו. אחד השוטרים ביקש מהמערער תעודה מזהה והוא סירב ואמר לו "יא בן זונה, יא מלשין, בדואי מסריח".

התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 18 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המערער עונש בחלק האמצעי של המתחם, להפעיל מאסרים מותנים העומדים לחובתו, במצטבר, ולהטיל עליו מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה והפעלת התחייבות שהוטלה עליו בתיק קודם.

ההגנה טענה שהמערער נכנס לישראל לצרכי עבודה ושהאירוע לא היה בכביש ראשי, וביקשה להתחשב בהודאת הנאשם ולדון אותו במידת הרחמים.

בית משפט עמד על חומרת מעשי המערער; על הערכים המוגנים בעבירות שביצע; ועל מדיניות הענישה הנוהגת. ומצא לאמץ את מתחם העונש ההולם שנטען על ידי התביעה, תוך הערה כי לטעמו מתחם העונש צריך להיות חמור יותר. אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט ציין את עברו הפלילי של המערער ואת העובדה שהמערער ביצע את העבירות למרות מאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו; ומנגד ציין את הודאת המערער- על משמעויותיה; ואת נסיבותיו האישיות של המערער, ובסופם של דברים הטיל על המערער 32 חודשי מאסר בפועל; הפעיל את המאסרים על תנאי בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר- ובסה"כ 33 חודשי מאסר בפועל. מאסרים על תנאי, וקנס בסך ₪ 7,500 או 90 ימי מאסר תחתיו. הפעיל התחייבות בסך ₪ 2,500. הטיל 4 שנות פסילה בפועל והפעיל 11 חודשי פסילה על תנאי באופן ש-6 מהם יצטברו לתקופת הפסילה שנקבעה בתיק זה - ובסה"כ 54 חודשי פסילה בפועל. והטיל 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען שהעונש שהושת על המערער חמור יתר על המידה. שלא מדובר בעבירות שרמת חומרתן היא הגבוהה ביותר. שהעונשים המוטלים בדרך כלל בעבירות בהן הורשע המערער קלים משמעותית מהעונש שהוטל על המערער. שהתביעה טענה למתחם עונש הולם מסוים וביקשה שעונשו של המערער ייקבע באמצעו, ותקופת המאסר שהוטלה על המערער גבוהה מזו שהתביעה ביקשה. וטען שהעונש שהוטל מתעלם מנסיבותיו האישיות של המערער. ובסופו של דבר ביקש להתערב בעיקר בתקופת המאסר והפסילה.

המשיבה עמדה על חומרת העבירות וטענה שהעונש שהוטל על המערער איננו מצדיק התערבות ערכאת הערעור וביקשה לדחות את הערעור.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טענות הצדדים והחלטנו להקל במידת מה ברכיבי המאסר בפועל והקנס.

מעשי המערער התפתחו בתהליך של עבירה גוררת עבירה. תחילתם בכניסה לישראל שלא כדין עם רכב בעל לוחית רישוי אחת, שגם היא איננה שייכת לרכב, ונהיגה ברכב ללא רישיון ומבלי שהוא אי פעם הוסמך לנהיגה. המשכם בבריחה מניידת משטרה שרדפה אחריו, במהלכה הוא הסיט את רכבו לעבר ניידת המשטרה בניסיון לנגחה, וביצע פעולות שונות שאילצו את הניידת פעם אחר פעם לבלום בלימת חירום על מנת להימנע מפגיעה; ונכנס לנתיבי נסיעה שאינם פנויים באופן שבפעם אחת הוא אילץ אוטובוס שהסיע חיילים לבלום כדי להימנע מהתנגשות ובפעם אחרת הוא אילץ רכב לסטות בחדות על מנת למנוע התנגשות חזיתית. וסופם בבריחה רגלית ממושכת, סירוב להזדהות בפני השוטר שעצר



אותו, והטחת דברים פוגעניים בשוטר.

העבירה של נהיגת רכב בפזיזות יכולה להשתכלל בנסיבות שונות. ברף התחתון שלה היא חמורה אך במעט מעבירות תעבורה רלוונטיות וברף העליון שלה היא מתקרבת לעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

הסטת רכב נוסע לעבר רכב אחר הנוסע במקביל אליו, הינה מעשה חמור ביותר, העלול להסתיים באסון נורא. והסכנה בהתפרצות לנתיב בו נוסעים כלי רכב אחרים ובנסיעה מול כלי רכב במסלול נגדי, תוך אילוצם לתגובה חדה למניעת תאונה, ברורה מאליה.

נהיגת המערער סיכנה בצורה חמורה את שוטרי הניידת שדלקה אחריו והעמידה בסכנה את נוסעי האוטובוס והרכב שנסעו בקרבתו. העובדה שהאירוע הסתיים ללא פגיעות בנפש איננה צריכה לעמעם את חומרת המעשים.

התנהגות המערער מצויה ברף הגבוה של סולם חומרת העבירה והיא יכולה עקרונית לשכלל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

הישמעות להוראות גורמי האכיפה הינה ממוסכמות היסוד של חברה דמוקרטית, שבלעדיה לית דין ולית דיין ואיש הישר בעיניו יעשה. חובה זו חלה על כל אזרח וביתר שאת על זר הנמצא בישראל ללא היתר.

עזות הפנים של המערער, שלא נרתע מלנהוג בצורה תוקפנית ומסוכנת כלפי שוטרים ולא בחל בהעמדת משתמשי הדרך בקרבתו בסכנת פגיעה ובלבד שהוא עצמו יתחמק מידי אנשי החוק, מלמדת על חוסר אכפתיות לגורלו של האחר, חוסר גבולות ואי מורא דין.

העובדה שהמערער הוא תושב השטחים שאיננו מורשה להיכנס לישראל והעובדה שהמערער נהג ברכב מבלי שהוסמך אי פעם לנהיגה, מוסיפות להתנהגותו נופך של חומרה.

לכך יש להוסיף את העובדה שלחובת המערער הרשעות קודמות, האחת מחודש אוגוסט 2021 בעבירות של נהיגה ברכב שאינו רשום והפרעה לבעל תפקיד במילוי תפקידו, בגין המערער נשפט בבית משפט צבאי ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, והשנייה מחודש נובמבר 2019 בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כחוק, בגינה נידון המערער ל-45 ימי מאסר בפועל, 15 יום מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות נגד שוטרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה, 11 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים והתחייבות בסך ₪ 2,500 למשך שנתיים, שלא לעבור העבירות בהן הורשע. והעבירות שביצע כאן מפעילות את המאסרים על תנאי, את הפסילה ואת ההתחייבות.

בהתחשב בכך שהעבירות העיקריות של המערער בוצעו תוך נהיגת רכב, ושהמערער נהג ברכב מבלי שאי פעם קיבל רישיון נהיגה, ובהתחשב בסיכון הרב שהמערער יצר בנהיגתו, איננו רואים מקום להתערב ברכיב פסילת רישיון הנהיגה.

נוכח מכלול הנתונים והנסיבות כאמור ובהתחשב בין היתר בדרישה העונשית של התביעה, אנו מחליטים לקצר במעט את תקופת המאסר של המערער ולהעמידה על 30 חודשים בסך הכל. בהתחשב בתקופת המאסר שנקבעה למערער ובמצבו הכלכלי של המערער אנו מעמידים את סכום הקנס על 5000 ₪ או חודש מאסר תחתיו.

יתר רכיבי העונש שנקבעו בבית המשפט קמא יעמדו בעינם.



ניתן והודע היום ו' כסלו תשפ"ג, 30/11/2022 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה
יובל ליבדרו, שופט
איתי ברסלר-גונן, שופט